

МАТЕРИАЛИ И ОБОРУДВАНЕ

Тетрадки и химикали

Инструкции стъпка по стъпка

Възпитателят обяснява различните нива на управление: местни, национални и международни. Учениците четат информацията, представена в текстовите полета и след това се провеждат изследвания за да се установи кой политически инструмент (стратегии, конвенции и т.н.), тяхната страна е подписала и приела.

В групи, учениците анализират тези политически инструменти и търсят информация за следното:

- Какви са общите цели на Конвенцията /Стратегията? Отнася ли се Конвенцията за мониторинг, изпълнение или и за двете?
- Какви страни са въвлечени в Конвенцията?
- Към какви екосистеми са насочени: крайбрежни, морски, бентосни?
- Какви са измеримите цели? До кога трябва да се постигнат?
- Какви са определените механизми за наблюдение на изпълнението му на регионално ниво?

Учащите се фокусират върху съответното законодателство в тяхната страна, рамки и планове за действие. След това отговарят на следните въпроси:

- Има ли план за действие на място?
- Кой орган е отговорен за прилагането му?
- Какви основни дейности или мерки за на действие се предвиждат?
- Ще има ли никакви документираните резултати ?

Учащите повдигат въпроса пред техните местни и национални органи, като напишат писмо или проведат интервю с например - кмет, народен представител и т.н. Следващите въпроси могат да бъдат използвани за интервюто:

- Наясно ли сте с политическите инструментите и мерки по въпросите за отпадъците в морските води?
- В състояние ли сте да ги да ги прилагате?
- Ако да, кога и как? / Ако не, защо не?
- Кой фактори помагат за по-доброто им прилагане?
- Кой трябва да бъде по-добре информиран?

Допълнителна задача

Учениците трябва да извършат проучване в малък мащаб, за да се види дали конкретните целеви групи са наясно с конвенциите, които страната е подписала. Такава целева аудитория може да включва например, собствениците на плажове, рибари, пристанищни администратори, персонала на търговски и круизни кораби и т.н. Ако тази аудитория е слабо информирана, каква дейност биха могли да предприемат учениците, за да се повиши осведомеността.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИНСТРУМЕНТИ ЗА БОРБА С ОТПАДЪЦИТЕ В МОРСКИТЕ

В този урок, учениците се запознават с международните усилия, насочени към борба с отпадъците в морските води и замърсяването като цяло. Те провеждат изследвания на основните инструменти на политиката за защита на регионалните морета на Европа, включително целите на конвенции и стратегии, в които участват страните, насочени към опазване на екосистемите, етапи и дейности.

УЧЕБНИ ПРЕДМЕТИ

Социални науки, език, екологични проучвания

ВЪЗРАСТ:

14-15 години

ПРОДЪЛЖИТЕЛНОСТ:

90 минути

ЦЕЛИ:

- Да се запознаят с европейските и регионалните политики и инициативи, свързани с проблема с отпадъците в морските води на ЕС
- Да се разбере, че проблемът с морските отпадъци е с транснационално значение.

ИНТЕРНЕТ ИЗТОЧНИЦИ:

Marine Strategy Framework Directive (MSFD): <http://ec.europa.eu/environment/water/marine>
 Marine Litter in MSFD (Descriptor 10): http://ec.europa.eu/environment/marine/good-environmental-status/descriptor-10/index_en.htm
 Barcelona Convention: <http://www.unepmap.org>
 Bucharest Convention: <http://www.blacksea-commission.org>
 Helsinki Convention: <http://www.helcom.fi> OSPAR Convention: <http://www.ospar.org>
 MARPOL Convention: <http://www.imo.org/About/Conventions/ListOfConventions/Pages/International-Convention-for-the-Prevention-of-Pollution-from-Ships-%28MARPOL%29.aspx>
 Basel Convention: <http://www.basel.int>
 UNCLOS Convention: http://www.un.org/depts/los/convention_agreements/convention_overview_convention.htm

РАЗДЕЛ D

ДА РАБОТИМ ЗА
РАЗРЕШАВАНЕ НА
ПРОБЛЕМА

Подходящите закони са критични инструменти, които могат да бъдат използвани за разрешаване на проблема с отпадъците в морските води. Предвид глобалния характер на проблема, международните правила са от съществено значение. Действащите правни рамки, са насочени към морето и наземни източници на морските отпадъци са много и подробни. И все пак, те са сложни и припокриващи се, покриват глобално, регионално, национално и местно равнище. Въпреки изобилието от политически инструменти, изпълнението им остава предизвикателство ...

На равнището на ЕС

Директивата на ЕС за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия MSFD)

Настоящата директива, приета през 2008 г., е основен правен инструмент осигуряващ рамка от общоевропейски действия за справяне с отпадъците в морските води. Тя има за цел по-ефективна защита на морската среда в цяла Европа и за постигане на добро състояние на морската околна среда до 2020 г., държавите-членки се призовават да разработят собствени Морски стратегии. Стратегията трябва да съдържа (а) подробна оценка на състоянието на околната среда, (б) определение за "добро екологично състояние" и (в) ясни екологични цели и програми за мониторинг. През 2012 г., държавите-членки оценяват състоянието на околната среда в съответните им морски региони, идентифицират основните рискове и определят целите и индикаторите за мониторинг. До 2015 г. те трябва да се разработи комплекс от мерки, за да се постигне и поддържа "добро екологично състояние". За да се достигне целта за 2020 г., ще бъде необходимо съгласуван, координиран подход, заедно с участието на съседните страни. В РДМС, проблемът с морските отпадъци се очертава като въпрос от особено значение. Това е довело до създаването на техническа работна група през 2010 г., чиято роля е да подпомага държавите-членки при справянето с проблема. Конкретно, извършен е преглед на състоянието на морските отпадъци, източници, тенденции и въздействия.

В допълнение към (MSFD), има още няколко инструменти на ЕС, които се отнасят до политиките относно морските отпадъци, като например директивите за отпадъци, опаковки, депа за отпадъци, пристанищни приемни съоръжения, вода, вода за къпане, и т.н.

На ниво Европейски регионални морета

Конвенцията от Барселона (Средиземно море)

Конвенцията за защита на морската среда и на крайбрежните райони в Средиземноморието, известна като Конвенцията от Барселона е приета от 22 средиземноморски страни. Нейната цел е опазването на Средиземноморската и крайбрежната околна среда. Конвенцията е приета през 1976 г. и изменена в настоящата си форма през 1995 г. С течение на времето, нейния първоначален обхват се разширява като включва планиране и интегрирано управление на крайбрежните райони.

Към Конвенцията от Барселона са генерирани седем протокола, които са насочени към конкретни проблеми на защитата на околната среда в Средиземноморието. Протоколът за наземни източници и дейности, изрично признава значението на справянето с проблема с отпадъците в морските води, докато други протоколи имат преки и косвени последици за управлението на морската среда. През 2012 г. бе приета Стратегическа рамка за морско управление, а скоро след това, в края на 2013 г., е приет План за действие.

Букурещката конвенция (Черно море)

Конвенцията за опазване на Черно море от замърсяване, известен като Букурещката конвенция е подписана в Букурещ през 1992 г. и приета през 1994 г. с шест договарящи страни по Конвенцията. Букурещката конвенция има за цел да се бори със замърсяването от наземни източници и морския транспорт, постигане на устойчиво управление на спасителни морски ресурси и постигане на устойчиво развитие. Основна рамка на споразумението включва три протокола за замърсяването от наземни източници, изхвърлянето на отпадъци и аварии от нефтени разливи и т.н.

Протоколът за опазване на морската среда на Черно море от замърсяване от източници, разположени на сушата е от голямо значение, тъй като морските отпадъци са изброени като опасни материали.

Хелзинкската конвенция (Балтийско море)

През 1974 г., от всички крайбрежни държави е подписана единна конвенция адресирана до всички източници на замърсяване около Балтийско море. Хелзинкската конвенция за защита на морската среда на района на Балтийско море, влезе в сила през 1980 г. В светлината на политическите промени, които се случиха в Европа, актуализирана версия бе подписана през 1992 г. от всички балтийски

държави и Европейската общност, и бе приета през 2000 г. Конвенцията има за цел да се намали замърсяването на Балтийско море през реки, устия, тръбопроводи, дъмпинг и операции на доставка, както и чрез въздушни замърсители. Договарящите се страни са приели няколко препоръки за защита на морската среда, пряко и непряко свързани с отпадъците в морските води. Доскоро морските отпадъци не са били считани за основен проблем в Балтийско море, което се дължало на липсата на сравними проучвания и надеждни данни, но днес този въпрос постоянно набира скорост.

Конвенцията на OSPAR (Североизточния Атлантически океан)

Конвенцията за защита на морската среда на Североизточния Атлантически океан, или на Конвенцията от OSPAR, е приета през 1992 г. и влезе в сила през 1998 г. "се слива" и актуализира конвенцията от Осло (1972) относно дъмпинг в морето на отпадъци и Парижката конвенция (1974) относно наземни източници на замърсяване на морската среда. Конвенцията на OSPAR има за цел предотвратяването на замърсяването от наземни източници, дъмпинг, изгаряне и офшорни източници, както и оценка на качеството на морската среда. OSPAR и нейните предшественици имат дълга история на решаване на въпросите с морските отпадъци, които представляват ключова част от програмата за мониторинг и оценка на Конвенцията".

В световен мащаб

Многобройни са международните конвенции за справяне с отпадъците в морските води - пряко или косвено. Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби (MARPOL), и по-специално приложение V, се отнася специално за предотвратяване на замърсяването с отпадъци. Тя се прилага за риболовни кораби, плавателни съдове за развлечение и търговско корабоплаване. Лондонската конвенция за предотвратяване на замърсяването на морската среда от преднамерено изхвърляне на отпадъци и други материали се занимава с управление на всички морски източници на замърсяване чрез предотвратяване на дъмпинга на отпадъци в морето. Други свързани конвенции са Базелската конвенция за контрол на трансграничното движение на опасни отпадъци и тяхното обезвреждане и Конвенцията на ООН по морско право (UNCLOS), насочени към управлението на морските ресурси.

Как законите забраняващи тютюнопушенето на обществени места доведе до увеличаване на фасовете по улиците? Неотдавнашните забрани за пушене на закрито в много страни "преместиха" пушачите навън. Пушенето на улицата, в парка, в коли без пепелници е довело до увеличаване на замърсяването с фасове, които в крайна сметка достигат до моретата канализацията. С други думи, има разминаване между степента на прилагане на законите (против тютюнопушенето срещу анти-изхвърляне) в ущърб на околната среда. Отделно от това повишаването на обществената осведоменост и образование, заедно с стратегии за превенция, като например насърчаване ползването на преносими пепелници и инсталирането на пепелници на подходящи места на открито, може да помогне за ограничаване на тази тенденция. Във всеки случай, да не пушим, е най-доброто решение за здравето на хората и околната среда!